

Akik kivonultak az erdőbe 2.

Írta: Rubik Gina

2016. június 30. csütörtök, 19:25 - Módosítás: 2016. június 30. csütörtök, 22:58

Interjú egy amerikai-magyar professzorral, aki hazánkban megalapította a „Szivárvány” Közösséget:

Három részes cikksorozatomban arra keresem a választ, mik is azok az egész világon elterjedt Szivárvány-találkozók és közösségek, vagy eredeti nevükön Rainbow-k. Első cikkemben nem is válaszolhat kérdéseimre hitelesebb ember, mint az amerikai-magyar történész, zenész, Dr. Jungmayer Louis, művésznevén Mouksa, aki 1972-ben Kolorádó államban ott volt az első Szivárvány-találkozón, és ma már egy budapesti egyetemen tanítja többek között ennek is a történetét.

RG: Mik azok a Rainbow-k vagy Szivárvány-találkozók?

M: Hippi típusú emberek adomány jellegű találkozói, akik többnyire a természetben, erdőben sátoroznak néhány napig vagy akár egy hónapig, és megpróbálnak alternatív- és közösségi módon élni.

RG: Kik kezdték el a Szivárvány mozgalmat?

M: A hippik mozgalma kezdte el Amerikában, melynek célja volt egy olyan típusú civilizáció

építése, amely az eddig elfogadott társadalmi rendszertől eltérő utat jár.

RG: Pontosan mikor szervezték az első Szivárvány-találkozót?

Hippik egy csoportja találta ki az első Rainbow-találkozót, mialatt egy 1970-es Oregon állambeli Vortex I nevű fesztivál után ott maradt takarítani. Az ötlet egy hippi, gyógyító találkozó megrendezése volt 1972. július 1-4-ig, melyet Rainbow-nak neveztek el. Akkor még nem volt tervben, hogy minden évben tartsanak Szivárvány-találkozót.

RG: Hol volt, és mi történt az első Szivárvány-találkozón?

M: Kolorádó államban Granby város közelében kb. 75 ezer emberrel. A földutat, ami a találkozóhoz vezetett a rendőrség néhány napra elzárta. Megkerülve őket ezrek gyalogoltak kilométereket az erdőn keresztül. Végül a városban rekedtek számára a rendőrök szabaddá tették az utat. Sokan azt gondolták, hogy ez egy másik rock fesztivál lesz, így egy-két nap után el is mentek. Mások azért jöttek, hogy a New Age ezoterikus irányzat gondolatit osszák meg, vagy, hogy a világvégét várják, ami persze nem jött el. Ez egy hippi találkozó volt – nem pénzért, hanem szeretettel megosztva – sok droggal, LSD-vel és marihuánával.

RG: Hogyan lettek ebből évenkénti, a világ minden táján megrendezett Szivárvány-találkozók?

M: Mint azt már említettem, kezdetben csak egy találkozót szerveztek, de valaki, aki ott volt ezen, kihirdetett egy második találkozót 1973-ra Wyoming államba. Persze ez katasztrófába torkollott, mert nem szervezték meg rendesen, így az erdészek odarepítették az 1972-es szervezőket helikopteren, hogy próbáljanak valamit tenni. A kaotikus találkozó után, melyen emberek ezrei szemetelték össze az erdőt, valaki kirakott egy feliratot a parkolóba vezető úton, ahol a dekorált hippi buszok és autók álltak, hogy 1974-ben lesz a következő Rainbow Utah államban. Azt szintén rosszul szervezték meg, mert nem is volt előre kijelölt, találkozóra megfelelő terület. Erre csak a találkozó alatt akadtak rá azok a hippi családok, akik keresték, hol van az. Utah után szavazták meg, hogy legyen minden évben Szivárvány-találkozó, így azok

1975-ben Arkansas-ban, 1976-ban Montanában, 1977-ben Új Mexikó államokban folytatódtak. Európában 1983-ban kezdődtek a Rainbow-k, és a 90-es évektől már világszerte jelen voltak. Jelentőségük abban rejlett, hogy folytatták a hippi tradíciót, mely után az már szétesett és összezsugorodott.

RG: Honnan jön a Szivárvány, vagy eredetileg a Rainbow elnevezés?

M: A Szivárványban mindenki benne van, ez egy ősi szimbólum. A szivárvány sok színe a különböző típusú embereket jelképezi. A lényege az, hogy mindenki tagja az egyetlen emberi fajnak, és össze kell, hogy gyűljön, hogy együtt ünnepeljék a világbékét. A Szivárvány nevet annak idején sok más csoport is használta a hippi kommunáktól kezdve a fekete emberjogi mozgalmakig, többek között egy amerikai terrorista szervezet is, de ott volt Jimi Hendrix „Rainbow Bridge” című filmje, amely az első Szivárvány-találkozó évében jelent meg.

RG: Miért csatlakozott a Szivárvány Közösséghez?

M: Legtöbbünk, akik részt vettünk az első 10-15 év Szivárvány-találkozóin csupán „egy a sok közül” hippi találkozóinak láttuk a Rainbow-t, ahol az ország minden részéről jöttek emberek. A Szivárvány csak egy volt az éves találkozók közül, melyen sok hippi vett részt, de voltak más találkozók is: pl. a Trillium, a Folyó Lelke, Egészség és Harmónia vagy az Oregoni Országos Vásár. Ahogy a hippi mozgalom kezdett elhalni a fiatalabb generáció elkezdte magát Szivárványosoknak hívni, nem pedig hippiknek. Furcsa számomra, hogy a mai fiatal Rainbow-sok azt gondolják, hogy ők mások, mint a hippik, de ez nem igaz. Minden, amit most is csinálnak az mindaz, amit a hippik kezdtek el.

RG: Valójában mit csinálnak egy ilyen Szivárvány-találkozón?

M: Az emberek élik a maguk kis világát. Ezt úgy kell elképzelni, mint egy alternatív világot több sátor-táborral az erdőben és a mezőkön, melyek több kilométert foglalnak magukban, ha egy nagy találkóról van szó. Mindenki más-más feladatokkal foglalkozik: valaki főz, valaki tűzifát gyűjt, WC gödröt ás, szervez, workshopokat, szemináriumokat tart, gyógyít, zenél, jógázik, ami persze nem kötelező. Van olyan is, aki semmit sem csinál, van, aki csak füvet szív, vagy éppen szerelmes lesz.

RG: Hol és mikor járt az első találkozón?

M: Fiatal kamaszként részt vettem a legelső, 1972-es Szivárvány-találkozón. Mindössze két napig voltam ott, mert aki elhozott, ő a Pocono Rock Fesztiválra akart menni, egy Woodstock típusú több mint 200 ezer hippit és számos híres együttest vonultatott fel. Utána majdnem minden évben elmentem a Rainbow-ra, és 1999-től az európai találkozókra is.

RG: Hogyan alapította meg a Szivárvány Közösséget Magyarországon?

M: 1999-ben mentem a magyar Rainbow-ra, és ahogy jártam körbe az ott lévő orosz, német, francia és lengyel táborokat észrevettem, hogy nem volt magyar tábor, csupán kis magyar, baráti csoportok vagy a különféle táborokban szétszórt magyarok. Amikor rájöttem, hogy valójában nincs Magyar Szivárvány Család elkezdtem mindenkit megállítani, akit hallottam magyarul beszélni, és lejegyeztem mindnek az elérhetőségét. Így körülbelül 300 embert gyűjtöttem össze, akiket mind meghívtam az Első Magyar Körbe augusztus 20-ára. A Kör azt jelentette, hogy körbe ültünk, és egy feldíszített fabotot körbe adva vitattuk meg a találkozók ügyeit. Eljött a 20-a, és a Turul-madár hegyen 50 ember jött össze. Megjelentek a 168 Óra újságírói is éppen akkor, amikor kezembe vettem a beszélő botot, és elkezdtem az első Magyar Beszélő Kört. Mindenkinek elmondtam, hogy szeptemberben a Tündér sziklánál találkozunk megint, amikor is kihirdetem a későbbi Telihold Találkozót. Ugyanis a Szivárvány-találkozók egyik hagyománya volt, hogy teliholdtól teliholdig tartottak. Akkor 100 ember jött el, az Első Magyar Telihold Szivárvány Találkozóra pedig mindössze 40. Előtte volt egy előkészítő találkozó, melyen 8-an vettek részt.

RG: Miért távolodott el tőlük mégis?

M: Már a kezdetektől a Magyar Szivárvány szervezője voltam. Sok dolgot intéztem és szerveztem, többek között két évig az összes Telihold Találkozót 1999-2001-ig, kivéve akkor, amikor visszautaztam az USA-ba. Számomra zavaró volt, hogy a Magyar Szivárvány Család tagjai nálam többnyire 20 évvel fiatalabbak voltak, és tapasztalatlanok a szervezésben. Legfőképp az volt a gond, hogy sok dologban nem értettünk egyet. Sokan közülük azt gondolták, hogy a Rainbow találkozók mágikus módon, önmaguktól szerveződnek meg. Kétségbe is vonták a szervezők szerepét, akik a csoportot támogatják különböző feladataik elvégzésében. A Szivárványos hagyomány szerint a szervezők csak részben vezetők, a legtöbb

dologról közös megegyezéssel döntenek. Az utolsó találkozót, amit én szerveztem volt számomra a jel, hogy befejezzem, mert a Rainbow-sok nem akartak fizetni a tűzifáért. Azt gondolták, hogy a Szivárvány találkozók minden ingyen van. Nem akarták megérteni, hogy a barátaim szeretetből szállást, ételt és lovaglást biztosítottak számukra, amit másoknak pénzért adtak volna. Egyébként ez egy gyönyörű hely volt a téli Telihold Találkozó számára. Így, ez után a találkozó után átadtam szervezői feladataimat Ágónak.

RG: Hova, mikor és miért megy mostanában Rainbowk-ra?

M: Ágó 2009-ben meghalt, és ezután a Magyar Szivárvány Család nem választott új szervezőket. Én 2014 augusztusában mentem el majdnem két hétre a romániai találkozóra, amely nagyon jól sikerült. Napközben workshopokat tartottam különböző témákban, pl. a hippik és a Rainbow története, közösségépítés, a Szivárvány zenei stílusai, Rainbow higiénia és egészségmegőrzés, szervezői alapismeretek, nyitottság a szeretetre. Éjszaka pedig zenéltem, a Magyar Család tagjaival ettem a reggeli- és vacsora körökben, és magyarul beszélgettem velük. Egy este pedig sikerült összehoznom az összes ottani magyart, akik különböző országokból érkeztek: Erdélyből, Németországból, Ausztriából, Szlovákiából, Horvátországból, Kanadából és az Egyesült Államokból. Együtt főztük a vegetáriánus kosztot, és arról beszélgettünk hogyan gyűlhetnénk össze ismét Magyarországon. Sokan a mai Szivárványosok közül még mindig nem értik az eredeti célt, amiért 1972-ben gyűltünk össze a Törzsek Szivárvány Találkozóján. Azért, mert még bizonyos értelemben törzsek tagjai vagyunk, de a fiatalok közül sokan azt hiszik, hogy teljesen össze kéne keverednünk. Az Amerikai Szivárvány Család még mindig azt vallja, hogy ha elveszítjük törzsi és nemzeti felállásunkat, akkor az erősebb kultúra és nyelv fognak dominálni, és nem tudhatjuk, ez jóra vezet-e. Nem hiszem, hogy el kéne veszítenünk sokszínűségünket, az emberiség különböző kultúráit. 1972 óta a Rainbow-k célja, hogy a világ különböző népei békében és szeretetben éljenek együtt.

RG: Miket tart a legfontosabb Szivárványos alapelveknek?

M: Lényeg a szabadság és a függetlenség. A közösségek nem működhetnek átlátható szabályok nélkül, mert másképp káosz lesz, és szétesnek. A Szivárványtalálkozók nem számítanak ebbe a rendbe, mert azok ideiglenesek, ahol jönnek-mennek az emberek.

RG: Mit tanácsol azoknak, akik közösségekben szeretnének élni?

Akik kivonultak az erdőbe 2.

Írta: Rubik Gina

2016. június 30. csütörtök, 19:25 - Módosítás: 2016. június 30. csütörtök, 22:58

M: A közéletet választanám. 20 évig voltam vegetáriánus, ma már nem, és nem hiszek a szélsőségekben. Vezetők és szabályok viszont kellenek, ezt bármennyire is hangoztatják ellenkezőképpen. Kellenek a szakértők, akik kidolgozzák a közös együttélés részleteit, ami nem könnyű. Én már vagy 200 kommunát kipróbáltam, de ma már inkább a saját telkemen kertészkedem.

(Fotó: Szarka Tivadar)